

ΤΟ ΣΠΗΤΙ ΤΩΝ ΚΑΛΩΕΡΓΗΘΩΝ

Ο ΤΟΥΦΕΚΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΣΓΟΥΡΟΥ

Πώς απέθανε ο Κερκυραίος ευπατρίδης.— Έπος φίλιας και καθήκοντος.— Τά έποκόλουθα μιάς άστειότητος.— Η κοτόπητα του Σπάρου.— Το συμπόσιον του Ποιητού.— Οι Άργεῖοι σφάζονται.— Ένας άληθινός ποιμεναρχής,

ΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝ την τραγικήν Ιστορίαν της οικίας Καλλέργη :

Μίαν ώραν μετά την σύλληψιν του Κερκυραίου αξιωματικού Καλοσγούρου, κατά την δύσιν του ήλιου, οι Γάλλοι συνεκρότησαν πολεμικόν συμβούλιον εις τόν Στρατώννα του Άργους. Καί ο αιχμαλωτισθείς ήρως κατεδικάσθη

εις θάνατον διά την αντίστασίν του και «διού καθύβρισε την Γαλλικήν σημαίαν». Η Σοφία Καλλέργη δέν εγνωρίζε την οικτρόν τύχην του. Άλλ' άς άφήσωμεν ν' άφηγηθή την συνέχειαν ό άείμνητος Ιστορικός του Άργουόλημ. Βαρουδιώτης, ό οποίος ελε άκούσει την τραγωδίαν άπό τό στόμα της ίδιας Καλλέργαιας : «Η ώραία δέσποινα, κατεταραμμένη ή των συμβάντων, διήλθε πολυστάχαιον όλην την νύκτα, άβυσσ, βαρυαλής και έντρομος, ώς όλισθαίνουσα εις άβύσσους και διοικημένη έν νεφελών φαντασμάτων. Άμα δέ τή χαράν ή της έπίσησης ήνοιξε παράθρον και παρετήρη συνών και ρεμβάζουσα, προς τόν άπαισιον Στρατώννα και συνήχετο όλίγον, αναπνεύουσα την έσθλην άφραν... Μετά ήμισιαν περίου ώραν έσκήρθησαν αινιδίως. Άπό την πύλην του Στρατώννος έξήρχετο άποσπασμα στρατιωτών, συνοδουόν τον Καλοσγούρον. Ο άκατάβλητος ήρως, διερχόμενος σταθερώ τω βήματι πρό της προσφιλοῦς οικίας και άπαγομένος επί σφαγην, άνέτεινε γαλήνιος την χρυσοκόμον κεφαλήν και την σμαρταεστάτην όψη, ελθε μετά συγκινήσεως και πόνου την κυρίαν Καλλέργη και άπεχαρέτησεν αυτήν διά της χειρός, μειδιών, τόν ύστατον προς την έριτιμον και οσπητή φίλην στονόνητα χαριετισμόν τής ώραίας και ένυστενάτης αύτου ψυχής. «Η δέ κυρία Καλλέργη, ή φανταζομένη τόν τραγικόν κίνδυνον, έξέλαβεν ότι τόν άπάγουσιν εις Ναύπλιον και τόν άπεχαρέτησεν ώσαύτως, εύχόμενη αύτῷ κατευόδιον και καλήν άντάμωσιν...

«Η συνοδεία παρήλθε εις άλλην μικράν πλατείαν, νοτίως της οικίας. Άλλά μετά πέπε λέπτα τής ώρας, τρομερός και πολύκροτος ήκούσθη πυροβολισμός. Ο Άνδρέας Καλοσγούρος ένυφεκίσθη χωρίς να δείξη την έλαχίστην δειλίαν. Μέχρι της ύστάτης στιγμής ό άτρόμητος στρατιώτης και ή ήρωίς και μεγάλη του ψυχή άπέτη, γοργή και υπεργήφανος, ώς άετος ύψηλότης εις τά Ήλιου τών ήρώων.

Ματί με τόν Σπ. Καλοσγούρον ένυφεκίσθησαν ό νέος και παλληκαράς Άργεῖος Ιωάννης Νικολάου και ένας άλλος τού όποιου δέν δεισούθη τό όνομα. Οι δύο αύτοι πολίται, την ώραν που άδηγούσαν τόν Καλοσγούρον εις θάνατον, ώρμησαν να τόν λυτρώσων και τούτο έγινε αίτια τού θανάτου των.

Η κυρία Καλλέργη, ή όποία επί στιγμής ελε όπωδήποτε ήσυχάσει, μόλις ήκουσε την όμορρομένην εκάτάλαβε την καταστροφήν, κατελήφθη από λυγμούς και έπεσε λιπόθυμος. Ητο άπαρηγόρητη «διά τό τρομερό συμβάν και την άνεπανόρθωτον άπόλειαν άνεικμητόν φίλου και λαμπρόν στρατιωτόν της πατρίδος και πρόωρος άποσβεσθείσης έλπίδος χρυσής». Οι εύρισκόμενοι εις Άργος στρατιώτι Τσόχαρης, Κριεζώτης και Στράτος ό όποιοι έσέβοντο πολύ την έπιφανή δέσποινα, έτρεξαν άμέσως να την επισκεφθώσιν. Άλλ' ή Σοφία Καλλέργη τόσο ελε λυπηρή και ταραχέη, ώστε μετά δύο ώρας έφυγε διά τό Ναύπλιον, έχγαταλείψασα εις την διάκριαν τών Γάλλων τό σπίτι της, που ελε γίνει θέατρον φρικτής τραγωδίας.

Η πόλις τού Άργους, άπό άρμον εις άρμον, συνεκινήθη βαθιά, και την πρώτην κατάπληξιν διεδέχθη ζωηρός άναβρασμός τών φιλοτίμων Άργεῖων. Στρατιώται και πολίται έβλεπαν τούς Γάλλους και έδάγκαναν άπό λύσαν να χείλη. Οι Γάλλοι έξεδήλωναν έπιδεικτικώς την περιφρόνησιν των προς τούς Άργεῖους. Τό ήράσιον των παθών δέν άργησε να έξασπάσθαι. Ένας τομηρός στρατιώτης τού σώματος Κριεζώτη όνόματι Σπάρους ή Παφλας ύπήλθε ή πέτρα τού αναβόλου. Ητο ένας περιεργός τύπος ό Σπάρους αύτος. Κοντούσκιας, ζωηρός, θεοτόρελλος.

Περί αύτου διηγούται τό έξης χαρακτηριστικόν ανέκδοτον : Ένα βράδυ ό Σπάρους, κατέλασε εις τό σπίτι μιάς φτωχής Άργεῖτισσας. Άφού έπεσε στό κρεβάτι, έρωτά στροφίνας τό άρειμάνιον κοστούκι του : « — Όχι γάρ, πόσο χροναί είσαι ; » Η δυστυχής γυναίκα, που δέν ήτο και πολύ γριά, φοβηθείσα άπαντί : « — Ο-

γδόντα, καπετάνιο μου ! » Καί ό Σπάρους τότε έντό, ως : « — Να μου κινήσι, όχι αύθι, μιά κοτόπητα μεδούδοντα φούλλα ! »

Κατά την άπαισίαν εκείνην ήμέραν, ό Σπάρους με άλλους στρατιώτας έβιναν εις μίαν τα-

βέραν τής αγοράς Γούβας. Άπόψε περνούσαν οι Γάλλοι και τρεις-τέσσερες εστάθησαν να πωρθετανάτο, τό όποιον ελεχον άρχισι να συνειθίζου. Οι Γάλλοι αύτοι ήσαν προκλητικώτατοι. Ο Σπάρους τούς βλεπε, έξίσταται και φωνάζει :

— Ρε σεις, ποιός βάνει μιά όκά κρασί να τό πάρω αύτουνοήτῳ Φραντζέζου εκείνο τό κολοκυθί που έχει στό κεφάλι !

— Έγώ ! άπήγησε ένας άπ' την παρέα. Ο Σπάρους εκπεφνονόζει τό ποιήτη του κατά τού θυσανοφόρου πλικίου τού Γάλλου στρατιώτου. Τό πλικιον εκυλοισθη χάμω ύπό τούς γέλοτας τών Έλλήνων. Ο Γάλλος έξάπτεται και σφενονόζει ένα πορτοκάκι έναντίον τού Σπάρου, συνοδουόν τούτο με μίαν λέξιν άκατάληπτον εις τούς Έλληνας στρατιώτας :

— «Μπαρούφο!»

— Νά, μπαρούφο! άπαντί ό Σπάρους και πυροβολεί με τό πιστόλι του τόν Γάλλον και τόν σκοτώνει !

Επιηκολούθησε συμπλοκή μεταξύ Έλλήνων και Γάλλων. Λιθοβολούμενοι και καταδικόμενοι οι στρατιώται τού Σποφελ έράπησαν εις σφην και εκλεισθησαν εις τόν Στρατώννα όπου άνεφεραν εις τόν διοικητή των τά διατρέξάντα. Ο Σποφελ έπαράχθη πολύ διά την έπίθεσιν και άπέδωκεν αύτην εις γενικώτερον σχέδιον κατά τού Γαλλικού στρατού.

Διέταξεν άμέσως τούς σαλπικτάς να σημάνουν γενικήν συγκέντρωσιν. Δυστυχώς εις έπίμετρον τών άλλοκότων συμπάσεων και παρανοήσεων την ώραν εκείνην έσήμανε βαρειά ή μεγάλη χαμπάνα τής Μητροπόλεως. Η έκτακτος αύτη κωδωνοκομοσία δέν ελε χαμπάνα σείνει με τά γεγονότα τής ήμέρας, ούτε με τόν Γαλλικόν στρατόν. Έκαλούσε άπλην την έπιτροπήν των δημογερότων όπως συσσεφθή διά την άντιπροσώπευσιν της πόλεως εις την ύποδοχήν τού καταφθάνοντος εις Ναύπλιον Βασιλέως Όθωνος. Οι Γάλλοι όμως μη γνωρίζοντες τούτο, ένόμισαν ότι ή χαμπάνα σημάνει άναγερ έναντίον των. Ο Γαλλικός στρατός πέριει τά όπλα και παρατάσσεται με τό πυροβολικόν εις την μεγάλην πλατείαν τού Στρατόνος !

Ητο 1 μ. μ. ώρα. Ο Σποφελ έδωσε διαταγήν να προσβληθή ή πόλις. Πολυάρματα και φορητά τμήματα και σάλπιγγες ήχηρόταται έσήμαναν τό άπαισιον σήνθημα. Ο Γαλλικός στρατός άμέσως διαφρεθείς εις τρεις στήλας, κάθε μία με τά κανόνια της, έξεχύθη άνά την πόλιν με εκρήκτιον μανιάν, πάνοπλος. Ος τά βαθειά γεράματα τούς οι έκρήσαντες Άργεῖοι ένθυμούνται τούς Γάλλους εκείνους ! Ησαν άνδρες τρομακτικώ και άκαταμάχητοι. Πελώριοι εΰσμοι, άνδρείοι, σκοπευτά άριστα, μαχητώτατοι, έπέπεσαν άκίεθη έναντίον τής δυσμοίρου πόλεως, ως έξολοθρευτά διήμεροι και έσπευραν τόν πανικό. Κατέλαβον όλας τάς πλατείας, όλους τούς δρόμους, συνέσφιξαν τό Άργος μέσα εις μίαν μεγάλην ντανάλιαν. Καί άρχισαν να σφάζουν, να ξεκοιλιάζουν, μίαν μόνον λέξιν προφέροντες με χείλη άρρίζοντα : «Μπαρούφο!» Έσκόφισαν παντού τόν θάνατον και την φρικην. Εκαγονιοβόλουσιν, έτουφεκίαν, έλόγχιζαν με άνήκουστον θηροοιδίαν. Και φαίνεται μεν ότι ή έπίθεσις διηλυθόνετο κυρίως κατά τών άτάκτων Έλλήνων στρατιωτών, αλλά δυστυχώς επειδή και οι πολίται τότε έν γενει έφροσύνην φουστάνελλα, όπως εκείνοι, έξολόθησαν όλους όσους συναντούσιν άδιακρίτως, στρατιώτας και πολίτας. Βεβαίαν εις πόρτες τών σπιτιών και έμπαναν μέσα να σφάζουν άνθρώπους. Καί ό ιστορικός τής εποχής λέγει : «Κατηντησαν να σφάζωσιν οι γενναίοι Γάλλοι και γέροντας και παιδια και να εκκοιλιάσων και γυναίκας οι δέ μανιακώτεροι και κύνας και γαλας άνομήν διελογχευαν !...»

Δραματικώταται ένειν ά λεπτομέρεια τής φονικωτάτης σφαγής. Όσγη Κυρίου έσφάσσε τό πολυταθές Άργος. Κατά την ήμέραν εκείνην έσφάγη και ένας έπιφανής τού καιρού εκείνου λόγιος, ό ποιητής Θεόδωρος Μυτιληναίος ή Αλκίσιος. Νέος άκμήν ό ποιητής, ύψηλός, μελαχρινός, ήτο επιβλητικώτατος τό παράτημα, ήτη πολύπτυχον φουστάνελλα του. Σπυσιώσας εις την Πάτριον, ήτο γνωστός εις όλον τόν τότε φιλολογικόν κόσμον ως ποιητής. Λέγειται μάλιστα ότι ελε γράφει και δραματικόν έργον, πικρύν εις τήν Σφρον, εις τό πρώτον εκεί άπό τής Έπαναστάσεως ιδρυθέν Έλληνικόν θέατρον, πρώτον τό δράμα εκείνο. Ητο τότε όπλαρχηγός

και ό Μυτιληναίος, διοικόν ιδιαίτερον σάμα άτάκτων, άλλ' ύπό την στρατηγίαν τού Κριεζώτη. Μίαν ώραν προτού άρχισή ή σφαγή ό ποιητής με τόν άνδελφόν του Κωνσταντίνον, λόγιον άνδρα και αυτών, και δέκα άλλους

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΕΣ, ΦΘΗΝΟΤΑΤΕΣ

Ο Τόμος δραχ. 12

και ό Μυτιληναίος, διοικόν ιδιαίτερον σάμα άτάκτων, άλλ' ύπό την στρατηγίαν τού Κριεζώτη. Μίαν ώραν προτού άρχισή ή σφαγή ό ποιητής με τόν άνδελφόν του Κωνσταντίνον, λόγιον άνδρα και αυτών, και δέκα άλλους

δαποδός των, έτρωγαν εις μίαν ταράσαν πλησίον του μέρους όπου έδότη ή άφορη του δάφματος. Όταν έστρώθη το τραπέζι και παρετέθη άρνη της σούβλας, ο Άλκαϊος έβγαλε την πλάτη του άνοιχτή, την έξήτασε καλά, έξέφρωσε τα φρύδια και ειπε :

— Παυιά, ή πλάτη έχει ένα μεγάλο μνήμα. Κακός, πολύ κακός ο άνδρας...

Όλοι έκούθρωλάσαν. Άλλά σε λίγο, με το φαγι και το ώραϊο Άρχειϊκο κρασί ελλημόνησαν την κασιδιμαδιά και ευθυμοϊσαν... "Αμα ήρασε ή σφαγή, ένας από τους συνδικαϊστας, μη γνωρίζων τά διατρέχοντα, έπυροβόλησε από τ' παράθυρο. Έκεινη τη στιγμή περνούσε άπόσπασμα Γάλλων στρατιωτών. Εις το άκουσμα του πυροβολισμού οι Γάλλοι έμπηξαν μέσα ως τίγρεις και ελόγησαν τον Άλκαϊον και όλους τους άλλους. Καί έτσι ο ποιητής απέθανε εν συμποσίω και ευθυμία, σάν πουλάκι του δάσους που το σκοτώνει άγιος και άποροδόχητος κυνηγός...

Τέσσαρας ώρας διήρκεσε ή ακάθαρτος και άγριαυτή σφαγή. Κατά τους θετικωτέρους όλογισμούς, πλην των τραυματισθέντων, έφρονεύθησαν περισσότεροι τών δικαστιών πηνιθά "Ελληνες, εκ των οποίων πολύ λίγοι στρατιωται, οι δε λοιποί άφθοι πολιται...

Ο "Ηλιος έστειλε τις τελευταίες ακτινες του εις την αμύφρητον γην και ή φρικαλεότητα των Γάλλων εξακολούθησαν άκομην. Την ώραν εκείνη μόλις ανέφην σωτηρ της πόλεως ο άρχιεργισ πρην "Ηλιουπόλεως "Ανθιμος, μεγαλοπρεπέστατος κατά την έμφύλια, νοήμιον και θαρραλέος άνθρ. Ο φιλόανθρωπος και φιλόπατρις ιεράρχης,βλέπων να παρατείνεται ή συμφορά του ποιμνιου του, έφόρεσε την μεγάλην άρχιεραϊκήν του στολήν, έπήρε μαζί και τον διάκον που φέροντα λευκό μανδηλί εις την αάβδον του και έξεκίνησαν διά τών στρατών, περνώτας μέσα από τους δρόμους που άνηχούσαν από άλλαλαγμούς, πυροβολισμούς και θρήνους. Ο ιεράρχης έγένετο δεκτός από τών Διοικητήν, έξέβησε τά φοικαλεια γεγονότα και έπέτυχε την κατάπαυσιν της σφαγής. Μετ' ολίγων αι Γαλλικαι σάλπγγες εκάλουν τους σφαγεϊς εις το όρητηριόν των. Την επομένην ή επιήσαντες Άρχειϊοι έθαψαν μετά σπαραγμού τά πτώματα τών ιδιων των. Τα μοιρολόγια άνηχούσαν έπι πολλές ώρας και νόκτας. Καί, ως έγγραφον εις την άναφοράν των προς τους εν Ναυκλίω άντιπρέσβεϊς των Συμμάχων Δυναμειων οι εν Άργει άπλαρχηγοί, «από τους τάφους τών σφαγέντων εγχευρήθη ή γη τών δύο ναών της πόλεως».

Δαναός

ΤΟ ΜΗΤΡΙΚΟ ΓΑΛΑ

Πολύ πρωϊότεπος αυτή ή ιδέα του δόκτορος Χουμπλερ από το Ντετροϊ των Ήνωμένων Πολιτειών. Στην Άμερικη, όπως σ όλες τις άλλες χώρες του κόσμου υπάρχουν δύο κατηγορίες μητέρων : έκείνες που έχουν άφθονο γάλα, παραπάνω απ' όυ χρειάζεται για να θρέψουν τά μικρά τους κ' εκείνες : ου το γάλα τους δε φθάνει ούτε για τά μικρά τους.

Γιά να άποκαταστή τη δικαιοσύνη και την ίσορροπία ο δόκτωρ Χουμπλερ σκέφθηκε να διαθέσει το περιεσυμα για τις ημέρες εκείνες που δεν έχουν άρκητο γάλα. Αντιθέτως προς όυ συμβαίνει άλλου και προκάνουν στην Έλλάδα, στην Άμερικη ή πραγματικοποιήσις μιας σκέψως γενομένης πολύ με τη σύλληψη της. Και να πως ο κ. Χουμπλερ πραγματικοποίησε τη σκέψη του : Γαλακτοκομεία γυναικων ιδρύθησαν σιάδοπια οι μητέρες που το γάλα τους περίσσους πηγαινόν και τα πουλόν εκεί άφθό το περνάν από μία ήλεκτριχη σκευασία άποκαθάρσεως, το κλείνουν σε μπουκαλίνα και σις μέν άπορες μητέρες το δίνουν δωρεάν, σις δε ευπορες το πουλόν στην τιμή της αγοράς του.

Έτσι οι μητέρες που έχουν μάλικο γάλα μπορούν και κερδίζον 20000 φράγκα ετησίως.

ΕΝΑ ΔΩΡΟΝ ΣΙΓΟΝ ΦΛΑΜΜΑΡΙΟΝ

Όπως σάς είνε γνωστό, ο Κάμιλλος Φλαμμαριόν, ο ένδοξος ερευνητής του ουρανοϋ, ο μέγας φίλος τών αστρων, πέθανε πρό όλίγου στο Ζουριζ, το ιδιωτικόν του αυτό άστεροσκοπεϊόν όπου ειχε περάσει τόσες νύχτες σπουδής και το όποιον ειχε κληρονομήσει από ένα άφοσκωμένο λάτρη της Αστρονομίας, καλλιεργητή οδών, έπιπροσθέτης και ποιητή, τον κ. Μερέ από το Μπροντά. Ο Φλαμμαριόν διηγήθηκε μόνος του την περιεργη ιστορία αυτής της δωρεάς την ήμερα που έδωρασε την σκευηϊόδιά του.

— Στά 1882, ειπε, έλαβα μία μέρα, έλαβα ένα μεγάλο έπίγραμμα σέ σίχους, άφιρομένο σέ μένα, που μου το έστειλε από το Μπροντά κάποιος κήριος Μερέ. Έβραγα μ'απατι στην πρώτη σελίδα και μ' έπιασε ζάλη. Άποτελείτο από τέσσαρες σελίδες. Έγώ ούτε καιρό να το διαβάσω ειχα, ακόμα δε περισσότερο για ν' άπαντήσω. Τρία άλλα έπίγράμματα που μου έστειλε το ίδιο πρόσωπο ειχαν την ίδια τύχη. Έπιτέλους μερικες παθητικές γραμμές, γραμμένες από τον κ. Μερέ πάντοτε, μου τράβηξαν την προσοχή. Ο έπιγραμματογράφος μου μου έγγραφε :

«Είμαι γέρος, σκεδόν τυφλός, θά μ' άφήσετε να πεθάνω χωρίς να καταδεθθώ να μ' άπαντήσετε ;

Ο συμβολαιογράφος μου με βιάζει για το σπίτι που σάς προσέφερό. Άπαντήστε το δέχεται ή όχι ;»

Έγώ άπάντησα ναί στην τύχη.

Έπρόκειτο περί του άστεροσκοπειου του Ζουριζ, το όποιον ο δαρτηής του μου το προσέφερε διά τών σίχων τών έπιγραμμάτων που τόσο έγώ τά περιφρόνησα.

— ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ —

*Ένας ήμεροσάριος κινηματογράφος της Ν. Υόρκης προσέφερεν έτησιαν έπιχορήγησιν 50,000 δολλαριών, ινα εις ένα τών όκτω μεγαλύτερων Πανεπιστημιών της Άμερικης ιδρυθή και έδρα κινηματογραφίας.

** **

*Ο περίφημος Ταχράν μπέης γαλίει κόσμο στο Παρίσι. Όχι μόνο διασκεδάει τους άρχειϊς αλλά άπασχολει σοβαρως τους διανοουμενους και τους έπιστημους. Άναγγέλλει μάλιστα τώρα ότι θά ιδρσθη στο Παρίσι ένα Ίνστιτούτο με το όνομά του, για τη μελέτη και τη διάδοση τών άνεξηγητων άκομη φαινομένων του φακισμού.

** **

Εις το Τερβιλ της Γαλλίας μία οικογένεια ολόκληρη δηλητηριώσθηκε από τά μανιτάρια που έφαγε. Πατέρας, μητέρα και το μεγαλύτερο από τά τέσσαρα παιδια τους πέθαναν στο Νοσοκομείο. Άπό την άνάληψη που έγινε κατοπιν άποδείχτηκε ότι τά μανιτάρια δεν ήσαν εκ φύσεως δηλητηριώσμενα, αλλά ειχαν άναπτυχθεί σε χώμα μολυσμ.νο από όβιδες άσφυξιόγουν άερίων.

** **

Σύμφωνα με τις στατιστικές τις όποιες έδημοσίεψε το μόνιμον Γραμνοϋ του Διεθνούς Ίνστιτούτου της Στατιστικής της Χάγης, ο πληθυσμός του κόσμου αυξάνει διακοσ. Η μεγαλύτερη αύξηση παρατηρείται εις την Άμερικην. Κατά το 1910 ο πληθυσμός της γης ήτο 1.600.000.000. Το 1914 άνέβηκε σέ 1.894.000.000.

Η άνάλογία της αύξησης του πληθυσμού στην Άμερικην είναι 280ο. Κατόν εις τον αις η Άσία, η Άυστραλία, η Άφρική και τελευταία ή Ευρώπη με άνάλογια μόνον 3 ος.

** **

*Άδικα έγινε τόσο θόρυβος γύρω από μία έφευρεσιν του Γερμανοϋ καθηγητού Μέτε, ο όποιος έβρεβαίνει ούι διά διαλύσεως ύδραργυρου ειχε κατορθώσει να βγάλει χρυσάρι. Τρεις είδηκοι, οι όποιοι έκαμαν έλεγγο της έφευρεσεως, έβρεβαίωσαν ότι ουτε ήχνος χρυσού δε μπορεί να βγη από τον ύδραργυρο.

** **

Η αύξηση του πληθυσμού τών Άμερικανικων πόλεων είνε τεραστίη. Το Σικάγον τώρα άξιοι ότι έχει πληθυσμόν 3,000,000 κατοίκων, ύστερον μόνον κατά 25,000 τών Παρισίων. Πρό είκοσεταις το Σικάγο ειχε 1,000,000 κατοίκων, ενώ το Παρίσι τους ίδιους κατοίκους που έχει και σήμερα.

** **

Πρό μόνος τέσσαρες Άγγλοι έξεκίνησαν, έμβαινόντες μιας λέμβου για να κάνουν το γύρο του κόσμου. Άρετηρία τών τοληρών αυτών θαλασσοπόρων ήτο το Νιούδιν της Κορνγουάλ της Άγγλιας. Η λέμβος των είνε έφωτισμένη με τρωφές άρκεις για να επαρκέσουν τρία χρόνια. Έχει 40 ποδιών μήκος και 10 πλάτους και μηχανή δύναμους 15 ίππων.

** **

Το Άνώτατο Δικαστήριον της Άγγλιας έπρότεινε στην Άγγλική Βουλή όπως ο μη σχετικώς εμποροι στις δίκες των περι διαζυγιων μη υποβάλλονται στα τεραστίια έξοδα της διαδικασίας, αλλά να όρισθη τίμημα δυό λρών για την άπόκτηση της έλευθερίας του συζύγου ή της συζύγου, άμα έχουν νομίμους λόγους για να πάρουν διαζύγιο.

** **

*Ένας άμερικανός σωφείρ, ο Μόρρις Μάρυς, ο όποιος κατελήφθη σκουλιζών το αυτοκίνητό του με μία άμερικανική σημαία, καταδικάστηκε να πηγαίνει κάθε μέρα σ' ένα πατριωτικόν κέντρον της Ν. Υόρκης έπι ένα μήνα και έχει ν' άπαγγέλη ένα ποιήμα προς τη σημαία, άφου προηγουμένως μελετήσει και μάθει από μνήμης της ιστορία της.

** **

Το Πανεπιστήμιον της Κολομβίας άπεφάσισε να έξημερωση τά άγοροκόριστα που φοιτούν εις αυτό. Η γυναικεία Έκτελεστική Έπιτροπή του Πανεπιστημιου έβραλε άσθηφούς περιορισμούς στα κορίτια, εις τά όποια άπληθύνου το κάλνισμα, τάς άνευ της οικογενείας των διασκεδάσεις και τά οινοπνευματώδη ποτά. Έπίσης τά ύποχρέωσά να βρίσκονται στα σπίτι τους όχι πέραν της μίας μετά τά μεσάνυχτα και να μη παραινούν με τους φίλους των πέρα από τις δέκα και μισή τη νύχτα. Έπίσης τους άπαγόρευσε τις κοντιές κάλτσες.

** **

*Ο Γουόρρεν Βάντερβουτ, υιός του έφημεριού της εκκλησίας των μεθοδιστιών της Ν. Υόρκης, έλυροβόλησε κατά τών γονέων του, φωνεύσας τόν πατέρα του και πληγώσας τη μητέρα του θαναοίμως έπειδή, ως κατέθεσεν άνακρινομένης, οι γονεϊς του έμάλλων διαρκώς μεταξύ των και τών ένοχλοϋσαν στα νεύρα του.

** **

Το τελευταίον νέον από το Λονδίνον. Αι διάφοροι κυρία της άγγλικής άριστοκρατίας άρχισαν ν' ασφαλίζουν εις διαφόρους άσφαλιστικώς εταιρίας το δέμα του προσώπου του. Ως τώρα 80 άγγλιδες άριστοκρατιδες έχουν άσφαλισει το δέματις.

Ο Συλλέκτης